

måske ikke bliver til noget? Den danske grundlov sikrer en god og gedigen behandling af alle lovforslag med mange muligheder for at blande sig og komme med kommentarer og ændringer. Der er derfor ingen mening i at bebyrde ministrene med at åbne for aktindsigt, inden man er nået frem til starttidspunktet for et lovforslag, nemlig dets fremsættelse.

Punkt 3: Indførelse af journal- og postlistepligt. Et gammelt SF-forslag, som er trukket frem fra stalden igen. Det er umuligt at beregne, hvad det koster i administration og bureaukrati at indføre et sådant påbud. Efter gældende forvaltningsret er reglen den, at man klart og tydeligt skal angive den sag, man gerne vil have aktindsigt i. Denne regel tjener til at fjerne alle kværlanterne og muliggøre den gode service over for dem, der har en væsentlig individuel interesse i at få besked om den pågældende sag. Umiddelbart kan vi ikke fra konservativ side se nogen anledning til at lovgive på det her område. En del kommuner har valgt fremgangsmåden. Det finder vi helt i orden, hvis det er det, man vil bruge skattekroneerne på.

Punkt 4 er offentlighed omkring EU-dokumenterne. Det Konservative Folkeparti ønsker også større åbenhed i EU, men når vi taler om større åbenhed i EU, er der to ting, som vi må holde os for øje. Sådanne beslutninger bør træffes af et samlet EU, således at der praktisk kan indføres forskellige lempelser. Vi må sikre os, at den danske forhandlingsposition ikke svækkes ved, at vi giver offentligheden og dermed udlandet en indsigt i akter, som efterfølgende kan eller skal bruges i en forhandling, når de samme regler ikke gælder over for udlandet.

Regeringen kunne starte på EU-området, ved at de faktuelle grundnotater ikke er så længe undervejs, som de er i dag. En ventetid på 3-5 måneder er helt galt.

Med disse bemærkninger kan vi ikke støtte SF's lovforslag.

Bjørn Elmquist (RV):

Vores indgang, jeg havde nær sagt indgangsbøn i det her, men det skal jeg nok lade være med, er, at den offentlige forvaltning er til for borgerens skyld og ikke for dem, der forvalter, eller dem, der bestemmer over forvaltningen, dvs. os politikere eller skrankepaver, eller hvem det nu kan være, og derfor er spørgsmålet om offentlighed i forvaltningen også ganske vigtigt.

Men omvendt må vi finde en balance over for hensynet til privatlivets fred, og i det omfang

borgere henvender sig, så skal man selvfølgelig sikre sig, at deres integritet og beskyttelsesværdige interesser ikke bliver ødelagt.

Jeg vil dog godt her føje til, at det er vores erfaring, at mange af de mennesker, der henvender sig til offentlige myndigheder i konkrete sager – ofte hvor de klager over at være blevet behandlet dårligt – meget tit har et ønske om at få det ud til en bredere offentlighed, fordi de netop føler, at der er overgået dem en uret, især altså hvis deres klage ender med, at de ikke får ret. Så er der jo mange, der føler, at den sidste chance så er at få det ud i offentligheden, sådan at i hvert fald andre borgere kan få sympati for dem måske.

Men det er nogle noget uhåndterlige størrelser de her, og derfor skal jeg prøve på at knytte nogle konkrete kommentarer til de fire punkter, som SF her foreslår.

Punkt 1, udvidelse af loven til også at omfatte selskaber m.v., i hvilke offentlige myndigheder har en afgørende indflydelse: Dér har justitsministeren jo allerede erindret om, at den sag i og for sig allerede er til behandling i Folketinget, nemlig i Erhvervsudvalget, efter at vi forleden dag havde førstebehandling her i salen af lovforslaget om årsregnskaber, og hvordan vi skal behandle offentlige selskaber i den forbindelse, og det er for os at se et af de kernepunkter og et af de nøglepunkter, det skal dreje sig om.

Ved den lejlighed havde jeg en kort ordveksling med SF's ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, fordi han udtrykte en interesse for at prøve på at komme ind i det her problem, og vi talte om Øresundskonsortiet, og da kunne vi jo hurtigt nå frem til, at dér havde De Radikale og SF nogenlunde parallelle interesser.

Men jeg må erklære mig enig i det, som jeg i hvert fald også hørte Socialdemokratiets ordfører, fru Lissa Mathiasen, fastslå her, at har man begivet sig ind i erhvervsvirksomhed, så må der jo være vidtgående hensyn at tage til konkurrenceaspektet, sådan at enhver ting ikke kan blotlægges i disse offentlige virksomheder, for så går de hurtigt rabundus, så kan de hurtigt gå fallit.

Punkt 2, adgang til aktindsigt i sager om ny lovgivning, også før lovforslaget er fremsat: Ja, men dér har justitsministeren peget – synes vi, med nok så stor relevans – på problemet med, at mange ministerier efterhånden har styrelser, og det vil sige, at interne – hvad der helt klart ville være interne – lovovervejelser foregår mellem den centrale del af ministeriet og så styrelsen, og